

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Sognekirkers Udvidelse.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6998).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Dinesen: Der er vel intet Ændringsforslag stillet til dette Forslag, men jeg vil dog, da der muligt kunde blive Lejlighed til at tage Sagen under nærmere Overvejelse, gøre en enkelt Bemærkning. Jeg har set nogle offentlige Oplysninger om den Virksomhed, der for Tiden foregaar omkring i Landet for at sikre Kirkernes fornødne Vedligeholdelse i Fremtiden under den Afløsning af Tiende overfor Kirkeejerne, der nu foretages. Jeg har set, at et Eksempel er blevet fremdraget, hvor der ved Tiendeafløsningen kun fastsattes et Beløb af 12,200 Kr. til Kirkens Vedligeholdelse. Vedkommende Provst fandt imidlertid Anledning til at klage derover, og Resultatet af denne Klage blev, at det Beløb, der var stillet til Raadighed, forhøjedes med over 50 pCt. til 18,000, respektive 21,000 Kr. Det forekommer mig, at dette berettiger mig til at nævne dette Spørgsmaal her, ikke fordi det i og for sig er nødvendigt i den Anledning at forandre dette Lovforslag, men fordi det i øvrigt muligt kan blive nødvendigt at træffe Lovforanstaltninger herom. Jeg har set en Bemærkning om, at det maatte anses for hensigtsmæssigt, om alle Forretninger om dette Afløsningsspørgsmaal kom til at foreligge for de stedlige Menighedsraad til Drøftelse — det har været Tilfældet ved det Eksempel, jeg nævnede —, for at disse kunde overveje, om der er taget tilstrækkeligt Hensyn til Kirkens fremtidige Vedligeholdelse.

Formanden: Disse Bemærkninger høre nærmere hjemme ved en første eller tredje Behandling end ved denne Behandling af Lovforslaget.

Dinesen: Det er rigtigt nok, men det kunde dog være, at det af mig berørte Faktum kunde give Anledning til at stille Spørgsmaal om at standse anden Behand-

ling og henvise Lovforslaget til et Udvalg. Jeg har begæret Ordet for at rette et Par Spørgsmaal til den højtærede Minister, hvis Besvarelse deraf vil være bestemmende for mig paa dette Punkt. Jeg ønsker at spørge, om der ikke kunde være Anledning til, at det blev gjort til Regel, at alle den Art Afløsningsforretninger først tilgaa Ministeriet og derefter de lokale Menighedsraad, der maa være nærmest kaldede til at tage under Overvejelse, om det Afløsningsbeløb, der fastsættes til Vedligeholdelsen, er tilstrækkeligt. Det er dog en ret farlig Sag, hvis der ikke bliver taget det rette Hensyn her, thi det er givet, at bliver Vedligeholdelsesbeløbet ikke tilstrækkelig stort, bliver det enten de paagældende Menigheder, der fremtidig skulle bære Byrderne, eller Statskassen, eller de fordelede maaske paa begge. Derfor vil det være rigtigt, om man her gaar frem med fornøden Forsigtighed, og jeg vil derfor rette den Henstilling til den højtærede Minister, om han ikke maatte finde Anledning til at sørge for, at det blev gjort til Regel, at alle disse Afløsningsforretninger gennem Ministeriet tilgik de paagældende Menighedsraad.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Spørgsmaalet om Afløsningssummens Størrelse, og hvem der fastsætter denne, findes i Tiendelovens § 23. Her bestemmes, at naar en Kirketiende-ejer ønsker sin Forpligtelse overfor Kirken afløst, idet Kirken skal gaa over til at blive selvejende, skal der henlægges en saa stor Kapital af Afløsningssummen, som i Forbindelse med Kirkens øvrige Indtægter af Kapitaler, Arvefæsteafgifter og deslige saavel som Indtægterne af dens Jorder behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaard den ved Renterne af samme for Fremtiden kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand og Kirken opfylde sine øvrige Forpligtelser. Og Tiendeloven bestemmer tillige, hvorledes og af hvem denne Sum skal fastsættes. Kapitalen skal fastsættes af en Kommission, der skal bestaa af en fast Formand, der for hvert Stift udnævnes af Kirkeministeren, samt 4 Medlemmer, valgte for hvert Tilfælde, 2 af Stiftsøvrigheden og 2 af Tiende-ejeren. Denne kan altsaa vælge de 2, men overfor dem staar der 3, en Formand, valgt af Ministeren, og de 2 af Stiftsøvrigheden valgte. Disse 3 Medlemmer maa paa Forhaand antages særlig at ville have deres Opmærksomhed hen-